

Poeziei

Adina Speranta

Mă irosesc prin vorbe adesea fără sens,
mai sap o buruiană adânc, la rădăcină,
într-un context retoric, absurdul e imens,
căluș am pus revoltei și totul e rutină.

Am risipit filonul cules de la străbuni -
izvor de poezie, torent de sentimente,
și-am scormonit cenușa crezând încă-n minuni,
dar cum să ardă-n mine simțiri incoerente?

Mă rog la tine, astăzi, mă iartă dacă poți,
că în vârtoarea vieții - fățarnică, nebună,
am pus greșit piciorul pe drumul unde toți
se-nghesuie să strige, dar n-au nimic să spună!

Adina V.

13.06.2017